

РЕВІТАЛІЗАЦІЯ МІСЬКОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Основний принцип ревіталізації полягає у розкритті нових можливостей старих форм, з урахуванням їхніх сучасних функцій. У процесі ревіталізації використовується комплексний підхід з метою збереження самобутності, автентичності, ідентичності та історичних ресурсів міського середовища.

З плином часу міста розвиваються та змінюються, щось продовжує розвиватись, а щось занепадає та стає не потрібним, перестає користуватись попитом. Відкриваються та закриваються підприємства. Таким чином виникає ситуація, що залишаються покинутими та за недбалими будівлі та підприємства у містах. Актуальність теми полягає в тому, що в наш час існує велика кількість міського простору, що занепадає і гіпотетично може бути ревіталізований.

Нажаль, інвестор, який хоче втілити відповідний проект в Україні стикається з багатьма складнощами та погодженнями, такими, як погодження проекту, внесення відповідних змін до генерального плану міста, зміни призначення земельної ділянки та багатьох інших питань. На мою думку, містам важливо мати відповідну програму щодо ревіталізації (оновлення) таких об'єктів, яке регулюватиме які саме об'єкти підпадають під ревіталізацію та механізми втілення. Таким чином підприємець з проектом отримує автоматично усі погодження та дозволи від міської ради.

Переваг від ревіталізації безліч. Мешканці міст отримують замість розвалених, покинутих будівель - об'єкти для відпочинку, розвитку; Міська влада – податки до міського бюджету та робочі місця; Бізнес – розвиток та прибуток. У наш час, з пострадянських часів залишилися не працюючі заводи з занедбаною територією. Створивши програму ревіталізації місто може сприяти перетворенню території заводу, наприклад – в арт центр.

В Україні вже є приклади ревіталізації, зокрема, торгівельно – розважальний комплекс, в м. Київ, замість заводу «Космополіт» («Більшовик»), який став популярним місцем відпочинку, розваг, шопінгу та дозвілля. Арт – завод «Платформа» - створена замість закритого Дарницького комбінату. Зараз тут є сучасний робочий простір, проходять навчальні семінари, фестивалі, виставки сучасного мистецтва, концерти. Такий процес дозволяє вдихати нове життя в відповідні міські території.

Великою популярністю в сучасному світі користується ревіталізація існуючого промислового комплексів, що знаходяться в межах міста, що пов'язано з протиріччями між потребами суспільства та сформованою інфраструктурою. У таких випадках ревіталізація розглядається як реконструкція промислової архітектури зі зміною її приміщення. Ступінь зміни міського середовища в процесі ревіталізації залежить від ступеня цінності історико - культурних об'єктів.

На думку дослідників пост-соціалістичних трансформацій, міста колишнього Радянського Союзу демонструють ще одну характерну особливість - так зване «зловживання публічністю». Мається на увазі ретельна охорона державою абстрактної «публічності» як монофункції центральних міських площ та інших громадських місць, через це ці простори залишаються зарезервованими, майже як в радянські часи, для певних санкціонованих владою типів громадської активності: концертів, офіційних свят, карнавалів, демонстрацій, комерційних ярмарків тощо.

В іншому для пострадянських міст характерні глобальні тенденції приватизації і комерціалізації публічних просторів, як і соціальних рухів їх повернення і апропріації. Звісно, у цих процесів є локальний вимір, тісно пов'язаний зокрема із відмінним соціалістичним минулим, але до прикладу, для сучасних киян, в першу чергу мешканців периферійних житлових районів, торгівельні центри стали чи не єдиними доступними публічними просторами, оскільки вони є концентраторами доступних розваг, товарів і послуг, а також гарантують безпеку і комфорт на відміну від одноманітних, незатишних і ворожих просторів міста.

Список використаних джерел:

1. Анатомія міста: Київ. (2012). Київ: "Смолоскип", Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьоля
2. Анатомія міста: Місто і оновлення. (2013). Київ: Представництво Фонду ім. Гайнріха Бьоля
3. Урбаністична Україна : В епіцентрі просторових змін. (2017). Київ: видавництво «Фенікс» К. Мезенцев, Я. Олійник, Н. Мезенцева.